

Et sammenlignende overblik over lovgivningen for den private sikkerhedsindustri i Den Europæiske Union

Oplæg til den fælles CoESS- / UNI Europakonference

Tredje Europæiske Konference for Private Sikkerhedstjenester

**"Fælles CoESS- / UNI-Europa strategi for harmonisering
af de juridiske rammer"**

Bruxelles, 12. og 13. december 2001

Oplæg udarbejdet af Dr. Tina Weber

ECOTEC Research and Consulting Ltd
Priestley House
28-34 Albert Street
Birmingham
B4 7UD
United Kingdom

Tlf.: +44 121 616 3658
Fax: +44 121 616 3699
E-post Tina_Weber@ecotec.co.uk

1. Indledning

Intern sikkerhed på nationalstatsplan påvirkes i dag af en række vigtige nøglestrømninger. Blandt de mest fremtrædende er europæiseringen og især den økonomiske globalisering samt funktioner inden for lovgivning og udformning af politikker. Den seneste udvikling har gjort det mere end krystalklart, at den interne sikkerhed ikke længere kan begrænses til den enkelte nation, men at den kræver et mere europæisk og globalt perspektiv. Der er behov for, at lovgivning og udformning af politikker tilpasser sig disse nye krav.

Samtidig stiller det indre marked for varer og tjenesteydelser og den fri bevægelighed for personer nye krav til Det Europæiske Fællesskab, ikke bare for reelt at muliggøre dette, men også med henblik på at beskytte EU-borgere imod enhver heraf opstået uregelmæssighed og usikkerhed.

En række af de seneste undersøgelser af lovgivningen for driften af den private sikkerhedsindustri, herunder vores egen, har vist, at der stadig findes betydelige forskelle inden for lovgivning og praksis i denne sektor i EU's forskellige medlemsstater. På et område, hvor der ikke længere findes juridiske barrierer imod private sikkerhedsfirmaer, der tilbyder tjenesteydelser på tværs af nationale grænser, eller imod personale fra sådanne firmaer, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, er der grund til at være bekymret over den manglende harmonisering af grundlæggende juridiske standarder for denne industri. Samtidig med, at medlemsstaterne ikke længere kan begrænse adgangen for firmaer og enkeltpersoner, der ønsker at udbyde private sikkerhedstjenester på deres landområde, er de ude af stand til at udøve nogen som helst kontrol med det faglige niveau og kvaliteten hos et firma eller en enkeltperson, der udbyder sådanne tjenester. I en nyligt udkommet sammenlignende undersøgelse af lovgivningen for denne industri hævder Brion og Kaminski (2001), at fri bevægelighed og etableringsret rejser følgende tre hovedproblemer:

1. sikkerheden for borgerne, der ikke længere kan skelne mellem kvalitetsstandarder tilbudt af forskellige udbydere
2. beskyttelse af firmaer og medarbejdere i sektoren, der skal konkurrere med firmaer og personale, der ikke behøver at overholde de samme standarder for kvalitet og uddannelse. Dette kan derfor føre til en overordnet sænkning af kvalitetsstandarderne i industrien
3. en sænkning af offentlige ordrestandarder som følge af indtræden på markedet af firmaer og enkeltpersoner, der ikke overholder deres værtsnationers lovgivning.

Udviklingen af en konstruktiv metode til at behandle disse problemer er blevet særlig relevant i og med, at den private sikkerhedsindustri's størrelse og betydning er vokset betydeligt i løbet af de seneste år. Von Arnim (1999) hævder, at "private sikkerhedsfirmaer leverer et individuelt, betydeligt og ubestrideligt bidrag til den interne sikkerhed".

Dette skyldes til dels stramme offentlige budgetter, der har medført, at flere og flere funktioner er blevet udliciteret, men også en stadigt stigende efterspørgsel fra kunder og enkeltpersoner i den private sektor på private sikkerhedsfunktioner. I et miljø hvor private sikkerhedsfirmaer påtager sig ekstra funktioner, og operationerne i stigende grad foregår på EU-niveau, er

det afgørende, at den juridiske rammelovgivning for sektoren gennemgås på ny.

I dette oplæg argumenteres der for, at dette bør foregå gennem en harmonisering af de juridiske bestemmelser på grundlag af indførelse af grundlæggende minimumsstandarder, der kan sikre, at alle anerkendte udbydere i sektoren underlægges de samme minimumskrav uden at udvande standarder på et højere niveau, som måtte være gældende i de enkelte medlemsstater. Det er vigtigt, at sådanne minimumsstandarder fastlægges på et niveau, der også bidrager til at højne den faglige standard i sektoren. Sådanne en metode ville helt klart også kræve formidling af bedre oplysninger om forskelle i lovgivningsstandarder mellem medlemsstater for at give potentielle kunder mulighed for at foretage en kvalificeret evaluering ved valg af sikkerhedstjenester.

En fastlæggelse af minimumsstandarder bliver på ingen måde en nem opgave, specielt ikke, hvad angår overførsel af fødsomme oplysninger om f.eks. registrering af kriminelle handlinger og gennemførelse. Dette dokument er tænkt som et grundlag for en debat om mulighederne for at etablere sådanne fælles grundstandarder.

1.1 *Den private sikkerhedsindustri's aktivitetsområde*

Det første problem, man støder på når man virkelig forsøger at sammenligne eller endda harmonisere lovgivning og bestemmelser for den private sikkerhedsindustri, er, at definitionen på og omfanget af sektorens aktivitetsområde varierer mellem medlemsstaterne, idet nogle lande sætter større begrænsninger for private sikkerhedsfirmaers aktiviteter (se nedenstående Skema 1). Disse forskelle har generelt deres udspring i historiske, kulturelle og juridiske traditioner, men man kan med rimelighed sige, at private sikkerhedsvirksomheders aktivitetsområde af ovennævnte grunde har ekspanderet i samtlige medlemsstater i løbet af de seneste årtier.

1.2 *Lovgivningsniveau*

Adskillige forfattere har forsøgt at kategorisere medlemsstaterne i forhold til lovgivningsniveauet for den private sikkerhedsindustri, og disse har hver især anvendt forskellige kategorier. Dette fremhæver problemerne ved en sådan metode, især i et lovgivningsmiljø der har gennemgået en rivende udvikling i de seneste år med en generel tendens mod flere bestemmelser.

Den seneste rapport fra Brion og Kaminski opdeler landene i tre lovgivningsniveauer. Lande med de mest restriktive regler, hvilket vil sige Belgien, Spanien og Luxembourg (sidstnævnte med den mindst restriktive lovgivning), hvor der synes at være et klart ønske om at begrænse de mulige ansvarsområder for den private sikkerhedsindustri, og hvor dette ansvar lægges til at medføre et stærkt værn imod, at offentligheden misbruges af korrupte operatører. Derudover har der længe været et ønske, især i Belgien og Spanien, om at beskytte den nationale sektor og dens standarder imod udenlandsk konkurrence ved kun at give statsborgere i det pågældende land adgang til erhvervet, hvilket har ført til en dom fra Europa-Domstolen.

Den næste kategori, Brion og Kaminski omtaler, er lande med den mindst restriktive lovgivning, og som eksempler her nævnes Storbritannien og

Tyskland, hvor lovgivningen er langt mindre præcis og til en vis grad overlader reguleringen af sektoren til markedet og industriens tilsynsorganer.

Den sidste gruppe lande er de medlemsstater, der ligger imellem disse to ekstremer med et mellemniveau af bestemmelser. Det vurderes, at lande som Frankrig, Italien og Nederlandene har en klar lovgivningsramme, men at de indtil videre ikke har prioriteret metoder for gennemførelse, der kunne medføre forskelle i anvendelse.

De Waards opdeling (1997) er mere specifik med et system opdelt i fem niveauer som følger: Lande med ikke-indgrebsbestemmelser (karakteristisk for Storbritannien og Irland før indførelse af eller forslag til indførelse af bestemmelser i begge lande); minimale snævre bestemmelser (som beskriver situationen i Tyskland, Østrig og Italien); brede minimalbestemmelser (Luxembourg); omfattende snævre bestemmelser (der skulle gælde for Danmark, Finland, Frankrig, Portugal og Spanien) samt omfattende brede bestemmelser (Belgien).

Selv om en sådan karakteristik nødvendigvis kun giver et øjebliksbillede af lovgivningsniveauet på et bestemt tidspunkt og er præget af den historiske udvikling af sektoren (og omvendt), kan den dog vise sig at være et nyttigt udgangspunkt for vores overvejelser angående minimumstandarder og den indsats, forskellige medlemsstater ville blive nødt til at yde for at kunne opfylde sådanne standarder.

Nedenstående skema giver et overblik over de vigtigste love og bestemmelser, der regulerer industrien i den enkelte medlemsstat samt en præsentation af nogle af de vigtigste karakteristika for sektoren. I det følgende giver dokumentet oplysninger om de særlige bestemmelser, der regulerer industrien i forhold til:

- Adgangskrav for firmaer
- Restriktioner for ejers/leders baggrund
- Restriktioner for administrerende personales baggrund
- Krav til firmaers drift
- Minimumskrav til uddannelse
- Bestemmelser for anvendelse af uniformer
- Lovgivning for anvendelse af (skyde)våben
- Bestemmelser for anvendelse af tjenestehunde
- Bestemmelser for kontrol med og sanktioner over for industrien

Under hver enkelt overskrift har vi medtaget overvejelser angående muligheden for at harmonisere bestemmelserne eller indføre minimumsstandarder på EU-niveau.

Skema 1: Den vigtigste lovgivning for industrien i hver enkelt medlemsstat samt generelle karakteristika for sektoren

Land	Lovgivning	Områder dækket af lovgivningen	Generelle karakteristika for sektoren
Østrig	Ingen specifik lovgivning Generel lov for handel (Gewerbeordnung) i hvilken § 249-256 (Sicherheitspersonal) og § 254-256 (Bewachungsgewerbe) omhandler den private sikkerhedsindustri.	Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Bevogtning af værditransporter og pengetransporter	Den private sikkerhedsindustri i Østrig reguleres i store træk af generelle handelslove og dækker et bredt spekter af aktiviteter.
Belgien	Lov af 10.04.1990 om private sikkerhedsfirmaer og firmaer, der tilbyder virksomheder intern sikkerhed (sidst ændret 10.06.2001) samt kongeligt dekret af 31.12.1999 om uddannelse	Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Bevogtning af værditransporter og pengetransporter Centrale alarmsystemer Planlægning, installation og vedligeholdelse af alarmsystemer Overvågning af og kontrol med personer og adgang til offentlige områder	Lovgivningen i Belgien er temmelig stram og lægger vægt på at beskytte borgerne imod enhver form for magtmisbrug begået af private udbydere af sikkerhedsservice.
Danmark	Lov om sikkerhedstjenester (1986) og lov nr. 266 af 22. maj og cirkulære nr. 936 af 26. december 1986, der implementerer denne lov	Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Bevogtning af værditransporter og pengetransporter	Lovgivningen stiller strenge krav til autorisation og uddannelse. Omfanget af funktioner er meget bredt, minder om de, der findes i andre skandinaviske lande og omfatter ambulance- og brandtjenester samt sikkerhed i offentlige lokaler.
Finland	Lov om udbydere af private sikkerhedstjenester (1983)	Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Bevogtning af værditransporter og pengetransporter Overvågning af og kontrol med personer og adgang til offentlige områder	Lovgivningen gælder for mange sektorer i den private sikkerhedsindustri, og der udøves en streng kontrol. Omfanget af aktiviteter ekspanderer kraftigt, idet private udbydere nu overtager ansvaret for denne service i mange tidligere offentlige funktioner.

Skema 1: Den vigtigste lovgivning for industrien i hver enkelt medlemsstat samt generelle karakteristika for sektoren

Land	Lovgivning	Områder dækket af lovgivningen	Generelle karakteristika for sektoren
Frankrig	<p>Lov 83-629 af 12. juli 1983 om private sikkerhedsfirmaers aktiviteter og kontanter i transportvogne.</p> <p>1986 dekret om administrativ autorisation og ansættelse af personale.</p> <p>1986 dekret om anvendelse af materialer, dokumenter, uniformer og symboler.</p> <p>Nyt lovforslag (projet de loi No 346 sur les activités de sécurité privées et la sécurité interne de certains services publics)</p> <p>Ny lov om "sikkerhed i hverdagen" af 31. oktober 2001.</p>	<p>Bemandet overvågning</p> <p>Pengetransporter</p> <p>Beskyttelse af personer</p>	<p>Bestemmelserne har traditionelt ikke været særlig stramme, men en ny lov har til formål at ændre dette ved at påbyde strengere regler inden for autorisation og drift.</p>
Tyskland	<p>Ingen specifik lovgivning.</p> <p>Lov om erhverv (Gewerbeordnung) af 7. februar 1927 (sidst ændret den 16. juni 1998) og bestemmelsen om private sikkerhedsfirmaer (Verordnung über das Bewachungsgewerbe) af 14. december 1995</p>	<p>Bevogtning af transportere</p> <p>Overvågning og beskyttelse af personer</p> <p>Overvågning af bygninger og industrikomplekser</p> <p>Bevogtning af militære installationer</p> <p>Offentlig orden ved større arrangementer</p>	<p>Lovgivning og bestemmelser forbliver stadig på et minimum, ikke-specifikke og er i store træk baserede på den generelle handelslovgivning. Aktiviteterne omfatter reaktion på alarmer, overvågning samt transport af penge og andre værdier. En høj grad af udlicitering af tidligere offentlige tjenester.</p>
Grækenland	<p>Lov 2518 om private sikkerhedsfirmaer af 21. august 1997</p>	<p>Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport)</p> <p>Overvågning af personer</p> <p>Pengetransporter</p>	<p>Grækenland har specifik lovgivning for sektoren, men har traditionelt haft problemer med forskellige grader af implementeringen</p>
Irland	<p>Forslag til lov om den private sikkerhedsindustri (2000)</p>	<p>Overvågning af varer og personer</p> <p>Blokering af bildæk</p> <p>Privatdetektiver</p> <p>Sikkerhedskonsulenter</p> <p>Opbevaring af nøgler</p>	<p>Der er nye lovforslag på vej, og disse vil give Irland en ramme for industrien, der svarer til den, der for nylig er indført i Det Forenede Kongerige (se nedenfor)</p>

Skema 1: Den vigtigste lovgivning for industrien i hver enkelt medlemsstat samt generelle karakteristika for sektoren

Land	Lovgivning	Områder dækket af lovgivningen	Generelle karakteristika for sektoren
Italien	<p>Lov af 18.06.1931 om offentlig sikkerhed Lov af 26.09.1935 Lov af 06.05.1940</p>	<p>Bevogtning af varer (stillestående eller under transport) Privatdetektiver</p>	<p>Industrien reguleres af specifik lovgivning med detaljerede bestemmelser, der ofte fastlægges på regionalt plan, og som afspejler landets politiske og administrative struktur</p>
Luxembourg	<p>Lov af 06.06.1990 om private overvågningsaktiviteter og forslag til lov 4784/00 om private overvågnings-aktiviteter</p>	<p>Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Pengetransporter Installation og vedligeholdelse af alarmsystemer</p>	<p>Luxembourg anses for at have et "minimalt bredt" lovgivningsniveau.</p>
Nederlandene	<p>Lov af 24.10.1997 om private sikkerheds- og privatdetektivfirmaer Forordning af 03.03.1999</p>	<p>Beskyttelse af personer og varer Pengetransporter Privatdetektivbureauer Installation af alarmsystemer</p>	<p>Nederlandene har en stram lovgivning for sektoren, men anses for at lægge mindre vægt på implementeringen</p>
Portugal	<p>Lovdekret 276 af 10. august 1993</p>		
Spanien	<p>Lov 23/1992 om privat sikkerhed. Kongelig dekret 2364/1994 der gennemfører ovennævnte lov</p>	<p>Beskyttelse af varer (stillestående eller under transport) Overvågning af personer Overvågning af værditransporter og pengetransporter Centralalarmsystemer Planlægning, installation og vedligeholdelse af alarmsystemer</p>	<p>Siden indførelse af specifik lovgivning har industrien ekspanderet til også at omfatte reaktion på alarmer og overvågning samt transport af penge og andre værdier. Lovgivningen er meget specifik på mange områder.</p>

Skema 1: Den vigtigste lovgivning for industrien i hver enkelt medlemsstat samt generelle karakteristika for sektoren

Land	Lovgivning	Områder dækket af lovgivningen	Generelle karakteristika for sektoren
Sverige	<p>Lov og dekret af 26.04.1974 om den private sikkerhedsindustri</p> <p>Lov og dekret om at opretholde orden (1980/578 og 1980/579) og</p> <p>Lov og dekret om beskyttelse af institutioner af national interesse (1990/217 og 1990/1334)</p> <p>Lov og dekret om installation af alarmsystemer (1983/1097 og 1983/1099)</p>	<p>Overvågning af bygninger</p> <p>Overvågning af offentlige arrangementer</p> <p>Overvågning af personer</p> <p>Pengetransporter</p> <p>Installation og vedligeholdelse af alarmsystemer</p>	<p>Private udbydere af sikkerhedstjenester i Sverige anses af nogle forfattere (f.eks. de Waard, 2000) for kvalitativt at være blandt de bedste i verden. Lovgivning og bestemmelser dækker mange sektorer inden for industrien, og der stilles strenge krav til autorisation og uddannelse. Regeringens kontrol anses for at være streng. Aktiviteterne er meget forskellige og omfatter ambulancetjenester, patienttransport, trafikkontrol, assistance i tilfælde af brand og ved bilsammenbrud, overvågningsopgaver for forsvarsministeriet, transport af penge og andre værdier, reaktion på alarmer, overvågning af boligområder samt lufthavnstjenester</p>
Det Forenede Kongerige	<p>Lov om den private sikkerhedsindustri af 11.05.2001</p>	<p>Overvågning af varer og personer</p> <p>Blokering af bildæk</p> <p>Privatdetektiver</p> <p>Sikkerhedskonsulenter</p> <p>Opbevaring af nøgler</p>	<p>Det Forenede Kongerige udmærkede sig i lang tid ved at have det største private marked for sikkerhed uden nogen eller kun ganske få bestemmelser. Dette er blevet ændret for nylig med loven om den private sikkerhedsindustri (maj 2001), der netop nu er ved at blive implementeret. Trods disse nye bestemmelser vil kontrol og dækning af lovgivningen dog stadig forblive temmelig minimal.</p>

2. Adgangskrav

Bestemmelsen om adgangskrav for firmaer, der er aktive i sektoren, er generelt udformet for at kunne kontrollere:

- En sund økonomisk stilling
- Firmaets ejers/ledelses respektable omdømme

Da mange private sikkerhedsfunktioner af naturen er fødsomme, anses bestemmelsen om adgangskrav, og den strengthed hvormed den håndhæves, for at være mere afgørende, end det er tilfældet for andre kommercielle virksomheder.

Forskellige krav i medlemsstaterne giver således grundlag for usikkerhed, når et firma ønsker at udbyde serviceydelser på tværs af nationale grænser.

2.1 Licenser

Bestemmelser for adgangskrav til firmaer, der etablerer sig for at yde private sikkerhedstjenester, varierer mellem medlemsstaterne. Det overvejende flertal af landene kører et system med udstedelse af licenser til private sikkerhedsfirmaer. I lande uden specifik lovgivning for den private sikkerhedsindustri (Østrig og Tyskland), kræver den generelle handelslov, at ethvert nyt firma, der etablerer sig, fremlægger dokumentation for en sund økonomisk stilling og ejerens/ledelsens respektable fortid. Der er imidlertid betydelig forskel på arten og niveauet af de oplysninger, der kræves for at få tildelt en licens, graden af strengthed for gennemførelse og på hvilket niveau licenser godkendes og efterkontrolleres.

2.2 En sund økonomisk stilling

Selv om man kunne ønske sig en minimumskontrol på EU-plan af en sund økonomisk stilling, ligger der stadig et problem med hensyn til udveksling af relevante oplysninger mellem landene. Gensidig anerkendelse af minimumsbestemmelser må nødvendigvis baseres på tillid til gennemførelsesmekanismerne. Tildeling af licenser til private sikkerhedsfirmaer må knyttes tæt til kontrollen af disse ejeres og ledelsers fortid for at forebygge etableringen af firmaer af enkeltpersoner med en upassende fortid for at kunne arbejde inden for privat sikkerhed.

Skema 2: Adgangskrav for firmaer

Adgangskrav	Bestemmelser		
	<i>Licens krævet?</i>	<i>Udstedende myndighed</i>	<i>Andre adgangskrav</i>
Østrig	Ja, men ingen specifik lovgivning for industrien	Landeshauptmann	
Belgien	Ja, licensen gælder i 5 år	Indenrigsministeriet i samråd med justitsministeriet	
Danmark	Ja	Politimyndighederne	
Finland	Ja		Kontrol af sund økonomisk stilling og test af kvalifikationer
Frankrig	Ja	Politimyndighederne	
Tyskland	Ingen specifik lovgivning for industrien		Økonomisk kontrol, ejers/leders respektable omdømme
Grækenland	Ja, licens krævet	Politimyndighederne	
Irland	Ny lovgivning der vil kræve en licens	Ny myndighed oprettet specielt til dette formål	
Italien	Ja, licens krævet	Provinsens præfekt	
Luxembourg	Ja, licens krævet	Justitsministeriet	
Nederlandene	Ja, licens krævet	Justitsministeriet	
Portugal			
Spanien	Ja, licens krævet	Justitsministeriet	
Sverige	Ja, men ingen udelukkelseskriterier beskrevet		
Det Forenede Kongerige	Ny lovgivning kræver licens	Ny myndighed for den private sikkerhedsindustri (under oprettelse)	

3. Restriktioner for ejers/ledelses fortid

Lovgivning og bestemmelser for private sikkerhedsfirmaers ejeres og ledelses fortid drejer sig aktuelt hovedsagelig om følgende faktorer:

- Straffeattest
- Krav til mindstealder
- Kumulering med andre aktiviteter
- Kvalifikationer
- En sund økonomisk stilling

Alle lande har for øjeblikket en eller anden form for forordning om restriktioner for private sikkerhedsfirmaers ejeres og ledelses fortid. Imidlertid er der tale om en række forskelle i forhold til niveauet for indførte restriktioner og på hvordan en opfyldelse kontrolleres.

3.1 Straffeattest

Alle medlemsstater kræver for øjeblikket en kontrol af straffeattesten. Denne foretages i de fleste tilfælde af politiet eller justitsministeriet, men i nogle tilfælde dog af handelskamre eller af virksomhederne selv, hvilket kan sætte spørgsmålstegn ved sandhedsværdien af kontrollen i perioder med mangel på personale.

Herudover er det ikke alle lande, der har fastlagt specifikke udelukkelseskræfter i forhold til straffeattesten. Nogle lande nægter adgang for civilpersoner med uanset hvilket kriminelt forhold, mens andre udelukker personer, der har begået lovovertrædelser, der medfører strafferetslige sanktioner eller en ubetinget fængselsstraf. I sådanne tilfælde er kortere fængselsstraffe ofte et udelukkelseskræfter, hvis disse har noget at gøre med lovovertrædelser, der er relevante for at udføre opgaver inden for privat sikkerhed.

Der findes også vigtige forskelle med hensyn til, på hvilket niveau kontrol af fortid udføres (af nationale eller lokale myndigheder, af repræsentanter for sektoren eller af virksomhederne selv), hvilket kunne have indvirkning på hvor strengt en sådan fortidskontrol udføres. Frekvensen med hvilken periodiske kontroller udføres (hvis dette overhovedet kræves) varierer også betydeligt.

Når der skal fastlægges minimumsstandarder på dette område, er det vigtigt at være opmærksom på afsløringen i forbindelse med at udveksle oplysninger om straffeattesten. Endvidere må man overveje enhver forskel i niveauet for strafferetslige sanktioner for bestemte lovovertrædelser samt grænser for, hvilke lovovertrædelser der registreres på en enkeltpersons straffeattest. Et niveau for harmonisering af gennemførelse af kontrol af straffeattesten synes i høj grad at være ønskeligt.

3.2 *Kumulering*

Et betydeligt antal medlemsstater ser driften af private sikkerhedsfirmaer som uforenelig med en række andre aktiviteter og forbyder derfor en kumulering af sådanne opgaver med ejerskab og ledelse af et privat sikkerhedsfirma. Eksemplerne omfatter et privat overvågningsbureaus aktiviteter og en offentligt ansats rolle. Men i andre lande gælder sådanne restriktioner derimod ikke for øjeblikket. På grund af kumuleringens indvirkning på fortroligheden ville en grad af harmonisering på dette område igen være ønskelig.

3.3 *Aldersgrænser*

Alle lande har en aldersgrænse, der generelt sættes til 18 år, med undtagelse af Belgien og Danmark hvis aldersgrænser for ledende personale er henholdsvis 21 og 25 år.

3.4 *Undervisning*

Endelig er det for øjeblikket kun få lande, der kræver, at ejere/ledere af private sikkerhedsfirmaer har gennemført en relevant faglig uddannelse. Med henblik på at højne den faglige standard i sektoren er der behov for, at kravet om en obligatorisk grunduddannelse af ledende personale bliver et mål på mellemlang sigt. Det samme gælder krav om uddannelse for operationelt personale.

Skema 3: Restriktioner af ejers og ledelses fortid

Restriktioner for ejers og ledelses baggrund	Bestemmelser			
Land	Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?	Mindstealder	Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter	Andre krav
Østrig	Ingen relevant straffeattest	18	Ingen specifikke bestemmelser	Skal have opnået en faglig kvalifikation
Belgien	Præcise udelukkelseskriterier fastlægges på grundlag af straffeattesten. Enkeltpersoner må ikke have været dømt til mere end seks måneders fængsel eller en hvilken som helst kriminel lovovertrædelse eller en kortere straf for en relevant lovovertrædelse. Dette gælder også for andre sanktioner fra andre EU-lande. Undersøgelser foretages af embedsansatte udnævnt af justitsministeriet (politimyndigheden). Der kræves samtykke.	Mindstealder 21 år for ledende personale	Forbud mod kumulering med privat detektivarbejde og produktion af eller handel med våben eller enhver anden beskæftigelse, der kan udgøre en fare for den offentlige sikkerhed. Må ikke have været medlem af politietaten eller sikkerhedstjenesten inden for de sidste fem år.	Kontrol af en sund økonomisk stilling. Helbredsstatus. Uddannelse kræves.
Danmark	Ingen straffeattest	25 år for ledende personale	Ingen bestemmelser	Skal have fulgt et erhvervsuddannelseskursus. Skal have økonomiske midler til at drive virksomheden
Finland	Ingen strafferetslige domme	18-65	Ingen bestemmelser	En sund økonomisk stilling

Skema 3: Restriktioner af ejers og ledelses fortid

Restriktioner for ejers og ledelses baggrund	Bestemmelser			
Land	<i>Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?</i>	<i>Mindstealder</i>	<i>Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter</i>	<i>Andre krav</i>
Frankrig	Ingen strafferetslige domme, der har ført til fængselsstraf. Overtrædelser af handelslovgivningen kan også indregnes. Ny lov fastslår, at afvisning af licens kan skyldes kriminelle handlinger, selv om disse ikke har medført juridiske sanktioner. Kontrol af straffeattest udføres af politimyndigheden, og der kræves intet samtykke.	18 år	Firmaet kan kun være aktivt inden for sikkerhed - ingen kumulering med anden beskæftigelse.	
Tyskland	Ja, men ingen specifikke udelukkelseskriterier ud over et krav om, at de ikke kan være aktive statsansatte. Kontroller udføres af handelskamre.	18 år	Ingen aktive statsansatte	
Grækenland	Ingen strafferetslige domme, der har medført fængsel i mere end 6 måneder	18 år	Ingen specifikke bestemmelser	Græsk eller EU-nationalitet. Skal have gennemført militærtjeneste
Irland	Ny lovgivning kræver henvisninger, økonomiske og kompetencereferencer		Ingen bestemmelser	
Italien	Ingen strafferetslige domme. Kontroller udføres af provinspræfekten og kræver ikke forudgående samtykke.	18 år	Ingen bestemmelser	
Luxembourg	Der findes restriktioner, men ingen specifikke udelukkelseskriterier.	18 år	Anden beskæftigelse må ikke stride imod opgaver inden for privat sikkerhed	

Skema 3: Restriktioner af ejers og ledelses fortid

Restriktioner for ejers og ledelses baggrund	Bestemmelser			
Land	<i>Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?</i>	<i>Mindstealder</i>	<i>Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter</i>	<i>Andre krav</i>
Nederlandene	Tilladelse kræves. Ingen strafferetslige domme inden for de sidste 4 år eller slet ingen strafferetslige domme inden for de sidste otte år, der har ført til en fængselsstraf. Kontroller udføres af virksomheden	18 år		
Portugal				
Spanien	Autorisation kræves. Ingen strafferetslige domme inden for de sidste 5 år. Kontroller udføres af offentlige myndigheder	Juridisk myndighedsalder	Ingen kumulering med privat detektivarbejde eller offentlig tjeneste	
Sverige	Ingen strafferetslige domme (kontrol udføres årligt)	Juridisk myndighedsalder. For visse opgaver 20 år.	Ingen specifikke bestemmelser	
Det Forenede Kongerige	Ny lovgivning kræver kontrol af straffeattest. Licens kræves, gyldighed tre år, kan fornyes	Ingen bestemmelser	Ingen bestemmelser	Kontrol af sund økonomisk stilling

4. Restriktioner for ansattes fortid

En stor del af den skadelige omtale af private sikkerhedsfirmaer hænger sammen med det operationelle personales ydelser eller handlinger, og nogle af de mere iøjnefaldende overskrifter om sektoren har været i forbindelse med vagters kriminelle aktiviteter. Regulering og gennemførelse af strenge kontroller af private sikkerhedsfirmaers ansattes fortid er derfor et af de vigtigste punkter omkring lovgivningen på dette område.

Lovgivning og bestemmelser for ansattes fortid svarer til de, der gælder for ejere og ledelse i private sikkerhedsfirmaer og drejer sig aktuelt hovedsagelig om følgende faktorer:

- Straffeattest
- Krav til mindstealder
- Kumulering med andre aktiviteter
- Kvalifikationer

Også her har alle lande for øjeblikket en eller anden form for forordning om restriktioner for private sikkerhedsfirmaers ansattes fortid. Imidlertid er der tale om en række forskelle i forhold til niveauet for restriktioner og på hvordan en opfyldelse kontrolleres.

4.1 Straffeattest

Alle medlemsstater kræver for øjeblikket en kontrol af straffeattesten. Denne foretages i de fleste tilfælde af politiet eller justitsministeriet, men i nogle tilfælde dog af handelskamre eller virksomhederne selv, hvilket kan sætte spørgsmålstegn ved sandhedsværdien af kontrollen i perioder med mangel på personale.

Herudover er det ikke alle lande, der har fastlagt specifikke udelukkelseskriterier i forhold til straffeattesten. Nogle lande nægter adgang for civilpersoner med uanset hvilket kriminelt forhold, mens andre udelukker personer, der har begået lovovertrædelser, der medfører strafferetslige sanktioner eller en ubetinget fængselsstraf. I sådanne tilfælde er kortere fængselsstraffe ofte et udelukkelseskriterium, hvis de har noget at gøre med lovovertrædelser, der er relevante for at udføre opgaver inden for privat sikkerhed. I nogle lande er der indtil nu ikke fastsat nogen udelukkelseskriterier, og kravene er ofte uklare såsom kravet til en ansøger om at være en "anstændig person, der er sund og rask".

Der findes også vigtige forskelle med hensyn til, på hvilket niveau kontrol af fortid udføres (af nationale eller lokale myndigheder, af repræsentanter for sektoren eller af virksomhederne selv), hvilket kunne have indvirkning på hvor strengt en sådan fortidskontrol udføres. Frekvensen med hvilken periodiske kontroller udføres (hvis dette overhovedet kræves) varierer også betydeligt.

Når der skal fastlægges minimumsstandarder på dette område, er det vigtigt at være opmærksom på risikoen i forbindelse med at udveksle oplysninger om straffeattesten. Endvidere må man overveje enhver forskel i niveauet for strafferetslige sanktioner for bestemte lovovertrædelser samt grænser for, hvilke lovovertrædelser der registreres på en enkeltpersons

straffeattest. Et niveau for harmonisering af gennemførelse af kontrol af straffeattesten synes i høj grad at være ønskeligt.

4.2 Kumulering

Et betydeligt antal medlemsstater ser en privat sikkerhedsvagts opgaver som uforenelig med en række andre aktiviteter og forbyder derfor en kumulering af sådanne opgaver med ejerskab og ledelse af et privat sikkerhedsfirma. Eksemplerne omfatter et privat overvågningsbureaus aktiviteter og en offentligt ansats rolle. Men i andre lande gælder sådanne restriktioner derimod ikke for øjeblikket. På grund af kumuleringens indvirkning på fortroligheden ville en grad af harmonisering på dette område igen være ønskelig.

4.3 Aldersgrænser

Alle lande har en aldersgrænse, der generelt sættes til 18 år eller den juridiske myndighedsalder.

4.4 Undervisning

Syv af de 15 medlemsstater kræver for øjeblikket, at sikkerhedsvagter gennemfører en grunduddannelse. I de øvrige lande er en sådan uddannelse frivillig. Som vist i nedenstående afsnit seks varierer antal timers grunduddannelse og dennes indhold ganske betydeligt fra den ene til den anden medlemsstat. Tilsvarende varierer godkendelsen af undervisere og undervisningsinstitutioner også betydeligt. Med henblik på at højne den faglige standard i sektoren ville en fastsættelse af en obligatorisk minimumsstandard for undervisning være ønskelig, og CoESS' og Uni-Europas arbejde med at udvikle en grunduddannelse for vagter kan bidrage til denne proces.

Skema 4: Restriktioner for ansattes fortid

Restriktioner for ansattes fortid	Bestemmelser			
Land	<i>Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?</i>	<i>Mindstealder</i>	<i>Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter</i>	<i>Andre krav</i>
Østrig	Ingen relevant straffeattest; "på ådelighed"	18 år	Ingen specifikke bestemmelser	
Belgien	Præcise udelukkelseskriterier fastlægges på grundlag af straffeattesten. Enkeltpersoner må ikke have været dømt til mere end seks måneders fængsel eller en hvilken som helst kriminel lovovertrædelse eller en kortere straf for en relevant lovovertrædelse. Undersøgelser foretages af embedsansatte udnævnt af justitsministeriet (politimyndigheden). Der kræves samtykke.	18 år	Forbud mod kumulering med privat detektivarbejde og produktion af eller handel med våben. Må ikke have været medlem af politietaten eller sikkerhedstjenesten inden for de sidste fem år.	Det kræves, at firmaer afslutter deres ansættelsesforhold med personale der er dømt for ethvert forhold nævnt på en specificeret liste over lovovertrædelser.
Danmark	Ingen straffeattest	18 år	Ingen bestemmelser	Skal have fuldført eller påbegyndt en 111 timers uddannelse.
Finland	Ingen strafferetslige domme	18-65 år	Ingen bestemmelser	Licens fornyes hvert femte år; helbredsundersøgelse; 100 timers uddannelse (under ny lovgivning)

Skema 4: Restriktioner for ansattes fortid

Restriktioner for ansattes fortid	Bestemmelser			
Land	<i>Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?</i>	<i>Mindstealder</i>	<i>Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter</i>	<i>Andre krav</i>
Frankrig	Ingen strafferetslige domme, der har ført til fængselsstraf. Overtrædelser af handelslovgivningen kan også indregnes. Ny lov fastslår, at afvisning af licens kan skyldes kriminelle handlinger, selv om disse ikke har medført juridiske sanktioner. Kontrol af straffeattest udføres af politimyndigheden, og der kræves intet samtykke.	Ingen specifikke bestemmelser	Ingen kumulering med privat detektivarbejde udført af firmaer MEN IKKE AF PERSONALE . Den nye lov vil ændre denne holdning og forbyde personale at udføre privat detektivarbejde.	
Tyskland	Ja, men ingen specifikke udelukkelseskriterier. Straffeattesten kan indgå i bedømmelsen. Kontroller udføres af handelskamre. Det kræves, at personalet har et certifikat udstedt af politiet.	18 år	Ingen specifikke restriktioner	
Grækenland	Ingen strafferetslige domme, der har ført til fængselsstraf på mere end seks måneder	18 år	Ingen specifikke bestemmelser	Græsk eller EU-nationalitet. Skal have gennemført militærtjeneste
Irland	Ja, men ingen klart formulerede udelukkelseskriterier. Skal være en "anstændig person, der er sund og rask"	18 år	Ingen bestemmelser	
Italien	Ja, der kræves en licens, der skal fornyes hvert år. Licensen tildeles i en dommers navn og kan ikke indeholde strafferetslige domme	18 år	Ingen bestemmelser	Skal have gennemført militærtjeneste Italiensk eller EU-nationalitet

Skema 4: Restriktioner for ansattes fortid

Restriktioner for ansattes fortid	Bestemmelser			
Land	<i>Kontrol af straffeattest/Ansvarlig myndighed/Samtykke krævet?</i>	<i>Mindstealder</i>	<i>Restriktioner for kumulering med andre aktiviteter</i>	<i>Andre krav</i>
Luxembourg	Der findes restriktioner, men ingen specifikke udelukkelseskriterier.	18 år	Anden beskæftigelse må ikke stride imod opgaver inden for privat sikkerhed	
Nederlandene	Tilladelse krævet. Tildeles for fem år og kan derefter fornyes. Ingen strafferetslige domme inden for de sidste 4 år eller slet ingen strafferetslige domme inden for de sidste otte år, der har ført til en fængselsstraf. Tilladelser udstedes af det regionale politi.	18 år	Ingen kumulering med privat detektivarbejde.	
Portugal				
Spanien	Autorisation kræves. Ingen strafferetslige domme inden for de sidste 5 år. Kontroller udføres af offentlige myndigheder.	Juridisk myndighedsalder	Ingen kumulering med privat detektivarbejde eller arbejde som offentligt ansat.	
Sverige	Ingen strafferetslige domme (kontrol udføres årligt)	Juridisk myndighedsalder. For visse opgaver 20 år	Ingen specifikke bestemmelser	
Det Forenede Kongerige	Ny lov kræver kontrol af straffeattest. Der kræves en licens, der vil gælde i tre år. Ingen specifikke udelukkelseskriterier	Ingen specifikke bestemmelser	Ingen bestemmelser	

5. Krav til drift

For øjeblikket har de fleste af landene ingen specifikke bestemmelser, der stiller krav til virksomhedernes drift, med hvilke deres aktiviteter kan kontrolleres af de offentlige myndigheder. Det er kun få EU-lande, der kræver indsendelse af årlige rapporter til politiet eller andre myndigheder.

Overvejelser om, hvorvidt indsendelse af årlige rapporter bør udgøre et minimumskrav på EU-niveau, bør indgå i en debat om, hvilken grad af kontrol offentlige myndigheder er i stand til at udøve på grundlag af sådanne rapporter.

Skema 5: Krav til drift

Krav til drift	Bestemmelser
Land	<i>Rapportering</i>
Østrig	Ingen specifikke bestemmelser
Belgien	Årlig rapport i henhold til fastlagt format skal indsendes til indenrigsministeriet
Danmark	Ingen specifikke bestemmelser
Finland	Politiet vurderer samtlige vagtselskaber; føring af daglige rapportark
Frankrig	Ingen specifikke bestemmelser
Tyskland	Lov kræver føring af daglige rapportark
Grækenland	Ingen specifikke bestemmelser
Irland	Ingen specifikke bestemmelser
Italien	Ingen specifikke bestemmelser
Luxembourg	Skal indsende årlige rapporter til justitsministeriet
Nederlandene	Årlig rapport i henhold til fastlagt format skal indsendes til justitsministeriet
Portugal	Ingen specifikke bestemmelser
Spanien	Ingen specifikke bestemmelser
Sverige	Regionale myndigheder vurderer hvert år samtlige vagtselskaber
Det Forenede Kongerige	Ingen specifikke bestemmelser

6. Uddannelse

Det er på området uddannelse, at bestemmelserne varierer mest markant mellem medlemsstaterne. Det er et område, der hænger uløseligt sammen med sektorens omdømme og voksende grad af professionalismisme, men det rejser også betydelige problemer i henhold til den fri bevægelse på grund af manglende mulighed for overførsel af kvalifikationer.

Forskelle mellem medlemsstaterne hænger sammen med følgende aspekter:

- Er undervisning obligatorisk eller frivillig?
- Kræves der eksamen?
- Findes der bestemmelser for obligatorisk efteruddannelse?
- Hvordan kontrolleres underviseres og undervisningsudbyderes kvalitet?

6.1 Grunduddannelse

Kun syv af EU's 15 medlemsstater kræver for øjeblikket, at private sikkerhedsvagter gennemfører en eller anden form for obligatorisk uddannelse. I de øvrige medlemsstater er en sådan uddannelse frivillig. Selv i lande, hvor grunduddannelsen er obligatorisk, varierer antallet af timer og uddannelsens indhold betydeligt og kan svinge fra 40-240 timer. I en række lande afhænger uddannelsesniveaut af den opgave, der skal udføres (f.eks. kræves det, at personer, der bærer skydevåben, og hundeførere gennemfører ekstra uddannelse).

Med henblik på at forbedre sammenligneligheden og højne den faglige standard i sektoren synes det at være relevant at gennemføre et krav på EU-niveau om en obligatorisk (teoretisk og praktisk) grunduddannelse, der ligger et sted imellem det minimum og maksimum, der aktuelt tilbydes i de forskellige medlemsstater. Undervisningsmaterialet udviklet af CoESS og Uni-Europa kan fungere som et udgangspunkt på området i mangel af muligheden for at overføre eksisterende kvalifikationer.

Oplysninger om niveau for og indhold af den uddannelse, der kræves af sikkerhedsvagter i hvert enkelt land, bør formidles bredt, så kunderne får mulighed for at foretage en kvalificeret bedømmelse af kvaliteten, når de byder ind på private sikkerhedstjenester.

6.2 Eksamener

Lande med obligatorisk uddannelse kræver generelt, at praktikanter består en eksamen, enten efter hvert enkelt modul eller ved kursets afslutning. I nogle tilfælde er det opnåede certifikat tidsbegrænset, hvilket således giver mulighed for en regelmæssig opdatering af færdigheder. Med henblik på at højne den faglige standard i sektoren bør kravet om at kunne dokumentere sine færdigheder udvikle sig til en standard. På mellemlang til lang sigt er der behov for at overveje muligheden for en kvalifikation på EU-plan eller en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser.

6.3 *Efter- og videreuddannelse*

For øjeblikket er det kun Belgien og Spanien, der udtrykkeligt tilbyder obligatorisk efter- og videreuddannelse (12 timer hvert femte år i Belgien og 75 skoletimer hvert tredje år i Spanien). I alle andre lande er efter- og videreuddannelse frivillig. Set i lyset af de meget hurtige driftsmæssige og teknologiske fornyelser i sektoren bør det overvejes at indføre regler på EU-plan om regelmæssig opdatering af færdigheder for operationelt og lederpersonale i sektoren.

Danmark har for nylig udviklet et avanceret uddannelsesprogram for vagter, der har ambitioner om at gøre karriere inden for industrien. Udviklingen af sådanne ordninger bør fremmes på medlemsstatsniveau.

6.4 *Godkendelse af undervisere og undervisningsudbydere*

I en række lande foretager staten (regionen) eller industrien en godkendelse af undervisere og undervisningsudbydere for at give mulighed for en vis form for økonomisk kontrol og kvalitetskontrol. Læseplaner fastlægges ofte i samarbejde med repræsentative organisationer fra industrien for således at åbne for regelmæssig opdatering af undervisningsprogrammer, der afspejler udviklingen i sektoren og arbejdsgivernes behov. I størstedelen af tilfældene finansierer arbejdsgiverne grunduddannelsen, somme tider med hjælp fra statstilskud. I nogle tilfælde har vagterne selv ansvaret for at finansiere deres udgifter til uddannelse.

Skema 6: Uddannelse

Uddannelse	Bestemmelser			
Land	<i>Obligatorisk/frivillig grunduddannelse samt varighed</i>	<i>Eksamener</i>	<i>Efter- og videreuddannelse</i>	<i>Undervisningsudbydere og kontrol med disse</i>
Østrig	Frivillig	Ingen bestemmelser	Ingen bestemmelser	Arbejdsgiveren tilrettelægger uddannelsen
Belgien	Uddannelse er obligatorisk. Længden varierer i henhold til aktivitetssektoren. Lederpersonale 72 timer, operationelt personale 66 timer. 60 timer ekstra for de der tilbyder beskyttelse af personer, 40 timer ekstra for brug af våben og yderligere 16 timer ekstra for hundeførere	Ja, certifikat tildeles for 5 år	Ja, efteruddannelse på mindst 12 timer for operationelt personale hvert femte år (6 timer for lederpersonale)	Undervisere skal fremvise referencehenvísninger. Undervisningen foregår på centre godkendt for en fem års periode til dette formål.
Danmark	111 timers grunduddannelse er obligatorisk	Ja	Ikke obligatorisk	Undervisningsinstitutioner er statskoler.
Finland	40 timers obligatorisk uddannelse for operationelt personale. Dette tal vil blive hævet til 100 timer i ny lov der træder i kraft i 2002	Ja. De der består den endelige eksamen modtager et "vagtkort" der gælder i fem år hvorefter det skal fornyes	Ikke obligatorisk	Arbejdsgiverne betaler for grunduddannelsen

Skema 6: Uddannelse

Uddannelse	Bestemmelser			
Land	<i>Obligatorisk/frivillig grunduddannelse samt varighed</i>	<i>Eksamener</i>	<i>Efter- og videreuddannelse</i>	<i>Undervisningsudbydere og kontrol med disse</i>
Frankrig	Grunduddannelse på 32 timer ved kollektiv overenskomst	Der findes specifikke kvalifikationer og nogle af disse anerkendes af staten	Ingen bestemmelser	Undervisningen kan gennemføres i offentlige, private eller firmaejede institutioner. Der udføres udelukkende interne kontroller
Tyskland	Obligatorisk uddannelse. Lederpersonale modtager 40 timers teoretisk undervisning og operationelt personale 24 timers teoretisk undervisning	Ja. Der gives certifikat til alle, der er til stede ved kurserne	Ingen bestemmelser	Undervisningen udbydes af handels- og industrikamre samt af faglige organisationer der repræsenterer sektoren. Ingen specifik kontrol.
Grækenland	Frivillig	Ingen specifikke bestemmelser	Ingen bestemmelser	Et særligt udvalg forsøger at sætte højere standarder
Irland	Ingen forpligtelse planlagt			
Italien	Frivillig undervisning i teori og praksis som fastlagt i kollektive aftaler (40 timer i hvert emne)	Ingen specifikke bestemmelser. Hver region fastsætter sine egne standarder	Ikke obligatorisk	Ingen specifikke bestemmelser for licenser til skoler og undervisere.
Luxembourg	Frivillig			

Skema 6: Uddannelse

Uddannelse	Bestemmelser			
Land	<i>Obligatorisk/frivillig grunduddannelse samt varighed</i>	<i>Eksamener</i>	<i>Efter- og videreuddannelse</i>	<i>Undervisningsudbydere og kontrol med disse</i>
Nederlandene	Obligatorisk. Uddannelsen varierer i forhold til aktivitetens art	De, der gennemfører uddannelsen modtager et grundbevis for sikkerhedsmedarbejdere	Ikke obligatorisk	Sammenslutningen af private sikkerhedsfirmaer
Portugal				
Spanien	Obligatorisk og nøje kontrolleret af justitsministeriet. 240 timers teoretisk og 20 timers praktisk undervisning	Eksamen og certifikat	Efteruddannelse på 75 skoletimer eller 15 arbejdsdage er obligatorisk hvert tredje år	Uddannelsescentre skal godkendes af indenrigsministeriet og skal overholde stramme retningslinjer hvad angår faciliteter og personale
Sverige	Obligatorisk og skal omfatte 97 timers teoretisk undervisning og 120 timers praktisk erfaring	Eksamen efter hvert enkelt modul	Ingen bestemmelser	15 uddannelsescentre, enten universiteter, sammenslutninger eller private uddannelsesfaciliteter. Reguleringen foretages af de regionale myndigheder
Det Forenede Kongerige	Frivillig		Ingen bestemmelser	

7. Påklædning/udstyr

Forskrifter for anvendelse af uniformer er mere sammenlignelige mellem medlemsstaterne, idet de fleste lande har gjort det obligatorisk for private sikkerhedsvagter at bære uniformer.

Da private sikkerhedsfirmaer i de fleste tilfælde ikke har samme ret som offentligt ansat sikkerhedspersonale til at anvende magt eller til at foretage arrestationer, er det tydeligt anført i de fleste landes lovgivning, at uniformer båret af private sikkerhedsvagter klart skal adskille sig fra de, offentligt ansatte, såsom politibetjente eller hæren, bærer.

Da uniformens art normalt er specifik for det ansættende firma eller det sted, hvor vagten arbejder, bør minimumsbestemmelser på dette område kun forholde sig til behovet for denne adskillelse (og understrege, at firmaer, der måtte arbejde på tværs af nationale grænser, skal overholde de særlige bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor operationerne skal udføres).

Skema 7: Påklædning og udstyr

Påklædning/udstyr	Bestemmelser	
Land	Er uniformer obligatoriske?	Særlige krav
Østrig	Ja	Uniformer må ikke minde om dem, offentligt ansat sikkerhedspersonale bærer.
Belgien	Ja	Uniformer må ikke minde om dem, offentligt ansatte sikkerhedsagenter bærer, og de skal godkendes af indenrigsministeriet. Vagter skal bære identifikation.
Danmark	Ja	Uniformer skal adskille sig fra dem, offentligt ansat sikkerhedspersonale bærer. Uniformer skal godkendes af politikommissæren. Der skal bæres identitetskort.
Finland	Ja	Uniformer skal adskille sig fra dem, politi og andet offentligt ansat sikkerhedspersonale bærer, og skal godkendes af myndighederne.
Frankrig	Ja	Uniformer skal adskille sig fra dem, offentligt ansat sikkerhedspersonale bærer.
Tyskland	Ingen specifikke bestemmelser	
Grækenland	Ingen specifikke bestemmelser	
Irland	Ingen specifikke bestemmelser	
Italien	Ja	Standarder fastsættes på provinsniveau.
Luxembourg	Ingen specifikke bestemmelser	
Nederlandene	Ja	
Portugal		
Spanien	Ja	
Sverige	Ja	Design af uniformer reguleres gennem lovgivning.
Det Forenede Kongerige	Ingen specifikke forordninger	

8. Besiddelse og anvendelse af (skyde)våben

På et hovedområde er forskellene tydelige og markante mellem medlemsstaterne, nemlig bestemmelserne om at bære og anvende skydevåben. Disse forskelle hænger sammen med følgende aspekter:

- Har vagter tilladelse til at bære skydevåben, og under hvilke omstændigheder har de tilladelse til at anvende dem?
- Kræves der licens?
- Gælder der restriktioner i forbindelse med opbevaring af skydevåben uden for arbejdstiden?
- Kræves der særlig uddannelse af vagter, der bærer skydevåben?

Forskelle på dette område kan potentielt skabe betydelige problemer under grænseoverskridende aktioner, hvilket gør det absolut nødvendigt, at nationale bestemmelser om tilladelse til at bære våben overholdes, samt at der fastsættes minimumsstandarder for tildeling af licenser og uddannelse, hvor en sådan anvendelse er tilladt.

I en række lande er det totalt forbudt for sikkerhedsvagter at bære skydevåben (Danmark, Irland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). Da et sådant forbud generelt hænger sammen med historiske og kulturelle faktorer, er det ikke muligt at gennemføre en EU-forordning om at give private sikkerhedsvagter tilladelse til at bære våben.

Men i lande, hvor besiddelse og anvendelse er tilladt, er der behov for at overveje at fastsætte minimumsstandarder for licenser, anvendelse og uddannelse for at undgå mulige juridiske komplikationer.

8.1 Licenser

I de fleste af de lande, hvor besiddelse og anvendelse af skydevåben er tilladt, kræves der en licens for hvert enkelt våben, selv om der er forskel på i hvilke tilfælde en licens kan afslås eller opkræves. Der er også forskel fra land til land på hvilken myndighed der tildeler licensen.

8.2 Opbevaring af skydevåben

For øjeblikket er det kun Belgien, der har en lovgivning, der kræver at skydevåben opbevares i særlige bemandede arsenaler uden for arbejdstiden. Flertallet af landene begrænser anvendelsen af skydevåben til særlige opgaver inden for den private sikkerhedsindustri (generelt pengetransporter og bevogtning af personer og militære installationer).

8.3 Uddannelse

I de fleste lande, hvor det er tilladt at bære våben, kræves det, at vagter med denne tilladelse gennemfører en særlig uddannelse (denne kan også være en forudsætning for at opnå licensen). Men der er forskel på det krævede antal undervisningstimer og på hvor hyppigt sådanne færdigheder skal opdateres. Det forekommer bydende nødvendigt at fastsætte minimumsstandarder på dette område for at beskytte den offentlige sikkerhed.

Skema 8: Besiddelse og anvendelse af (skyde)våben

Besiddelse og anvendelse af (skyde)våben	Bestemmelser			
	Besiddelse	Licens/udstedende myndighed	Restriktioner for anvendelse og opbevaring	Uddannelse krævet
Østrig	Ja	Licens krævet	Ingen specifikke bestemmelser	Uddannelse krævet
Belgien	Ja	Der skal søges om tilladelse. Licens udstedes til enkeltpersoner med relevant uddannelse	Våben skal opbevares i overvåget arsenal uden for arbejdstiden	40 timers undervisning krævet
Danmark	Nej			
Finland	Ja	Licens krævet	Skydevåben må kun benyttes ved særlige opgaver	Vagter der bærer våben skal have gennemgået en specialuddannelse. Ny lov vil kræve årlig test af duelighed i anvendelse af skydevåben
Frankrig	Nej	Kun for CIT med tilladelse	Regelmæssig undervisning	
Tyskland	Ja	Tilladelse krævet	Kun ved særlige opgaver (f.eks. pengetransporter)	Specialuddannelse krævet
Grækenland	Ja	Tilladelse krævet	Samme restriktioner som for privatpersoner	Uddannelse krævet
Irland	Nej			
Italien	Ja	Tilladelse krævet. Den udstedes af den regionale politikommission	Ingen specifikke bestemmelser	
Luxembourg	Ja	Der skal søges om tilladelse fra justitsministeriet. Politiet fører kontrol med anvendelsen.	Anvendes kun ved særlige opgaver såsom pengetransporter	
Nederlandene	Nej			
Portugal				
Spanien	Ja	Der skal søges om tilladelse	Kun tilladt ved særlige opgaver såsom pengetransporter og bevogtning af farlige installationer	Tilstedeværelse ved kursus hvert andet år obligatorisk

Skema 8: Besiddelse og anvendelse af (skyde)våben

Besiddelse og anvendelse af (skyde)våben	Bestemmelser			
	Land	<i>Besiddelse</i>	<i>Licens/udstedende myndighed</i>	<i>Restriktioner for anvendelse og opbevaring</i>
Sverige	Ja	Tilladelse krævet		Uddannelse krævet
Det Forenede Kongerige	Nej			

9. Anvendelse af tjenestehunde

Alle EU's lande tillader anvendelse af hunde i særlige bevogtningsmiljøer. Forskellene viser sig i den licens, der kræves for hunde, og i det uddannelsesniveau, der kræves af hundeførere (og frekvensen med hvilken der er behov for at opdatere dette). Det forekommer derfor ønskeligt at fastsætte minimumsstandarder på dette område.

Skema 9: Anvendelse af tjenestehunde

Anvendelse af hunde	Bestemmelser	
Land	<i>Anvendelse af hunde tilladt?</i>	<i>Restriktioner og andre krav</i>
Østrig	Ja	
Belgien	Ja i visse tilfælde	Hundeførere skal have modtaget mindst 16 timers undervisning
Danmark	Ja	Anvendelse af hunde skal godkendes af politikommissionen
Finland	Ja	Hunde skal have en licens, og hundeførere skal have en specialuddannelse
Frankrig	Ja	
Tyskland	Ja	Der kræves uddannelse, der skal fornyes hvert år
Grækenland	Ja	
Irland	Ja	
Italien	Ja	Anvendelse af hunde er underlagt regionale bestemmelser
Luxembourg	Ja	
Nederlandene	Ja	Hunde skal have en licens, og både hunden og dens fører skal have en specialuddannelse.
Portugal	Ja	
Spanien	Ja	
Sverige	Ja	
Det Forenede Kongerige	Ja, reguleret af særlig lovgivning	

10. Regeringskontrol og sanktioner

Et flertal af landene giver nationale, regionale eller lokale regeringers myndigheder beføjelse til at inddrage en licens. Men det er imidlertid ikke alle lande, der fastsætter de samme kriterier som begrundelse for at inddrage licensen. Det er muligt at fastsætte minimumsstandarder i forhold til disse kriterier og at gøre potentielle kunder bevidste om de forskelle, der eksisterer mellem landene.

Skema 10: Regeringskontrol og sanktioner

Regerings-sanktioner	Bestemmelser		
	Land	Mulige sanktioner	Andre bestemmelser
Østrig	Ophævelse af licens efter gentagne overtrædelser af lovgivningen		
Belgien	Inddragelse af licens i op til seks måneder		Bødesanktioner mulige for overtrædelse af visse dele af lovgivningen.
Danmark	Inddragelse af licens		
Finland	Inddragelse af licens		Personale i private sikkerhedsfirmaer har normalt ikke andre rettigheder end privatpersoner. Vagter opererer hovedsagelig på privat ejendom eller på områder, hvor der gælder særlige restriktioner. Offentlig orden sorterer for øjeblikkelig udelukkende under politiet.
Frankrig	Tilladelsen kan inddrages		
Tyskland	Tilladelse til at drive et firma kan inddrages		
Grækenland			
Irland	Ny lov giver mulighed for at inddrage licens		
Italien	Afbrydelse eller inddragelse er mulig		
Luxembourg	Inddragelse af licens		
Nederlandene			
Portugal			
Spanien	Årlig rapport skal indsendes til politiet med en detaljeret beskrivelse af aktiviteter og enhver ændring i ledende personale		
Sverige	Inddragelse af licens		
Det Forenede Kongerige	Inddragelse af licens; ny overtrædelse, der består i at drive et sikkerhedsfirma uden licens, indført.		

11. Konklusion

Den private sikkerhedssektor er vokset betydeligt i Den Europæiske Union i løbet af de sidste 10-15 år. I dag påtager private sikkerhedsfirmaer sig i stigende grad opgaver, som private og offentlige sikkerhedsfirmaer tidligere selv løste i et forsøg på at opnå større effektivitet og udnyttelsesgrad gennem specialisering. I og med, at sektoren bliver mere og mere avanceret, og kravet til kvalitet vokser, bliver lovgivningen i stigende grad vigtig som en garant for at sikre udviklingen af et højere fagligt niveau i sektoren.

Dette er især vigtigt, hvad angår fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser og personale, og det er afgørende, at indkøbere af private sikkerhedstjenester er bevidste om de kvalitets- og lovgivningsmæssige standarder, firmaer, der byder ind på arbejde for disse, skal overholde. Selvom dette helt klart kræver en betydelig grad af bevidsthed om de lovgivningsmæssige standarder, der gælder for driften af private sikkerhedsfirmaer i hver enkelt medlemsstat, er dette ikke længere tilstrækkeligt for at beskytte den offentlige sikkerhed.

Denne undersøgelse viser de forskelle, der findes mellem medlemsstaterne i niveauet af regler for driften af industrien på så vigtige områder som ejeres og personales baggrund og niveauet for den uddannelse, vagterne modtager.

Med henblik på at sikre fuldstændig fri bevægelighed for tjenesteydelser samtidig med, at man garanterer virksomhedslederens moralske integritet og firmaers påidélighed, er det vigtigt at indføre en sammenlignelig grundlovgivning for tildeling af licenser til sikkerhedsfirmaer og kontrol af fortid for ejere og ledere af sådanne virksomheder. Minimumsregler bør fastsættes i forhold til de kommercielle, økonomiske og moralske standarder, der skal overholdes. Derudover bør der sikres sammenlignelighed mellem de organer, der har ansvaret for håndhævelse for at give mulighed for udveksling af gennemsigtige oplysninger og for at give firmaerne mulighed for at opnå tilladelse til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater.

Professionalisme i sektoren kan fremmes ved at indføre fælles grundlæggende minimumsregler for det moralske og faglige niveau, der kræves af aktive vagter på området. Derfor bør der indføres et fælles sæt regler for de organer, der har ansvaret for at kontrollere straffeattesten for enhver enkeltperson, der søger beskæftigelse i sektoren. For at sikre personalemobiliteten er der behov for, at tildelte tilladelser anerkendes på tværs af medlemsstaterne. Tilsvarende er der behov for tiltag for at sikre større sammenlignelighed for det uddannelsesniveau, der modtages. For øjeblikket er det ikke alle medlemsstater, der udbyder obligatorisk uddannelse til operationelt personale, og selv i lande, hvor dette krav eksisterer, varierer det udbudte uddannelsesniveau betydeligt. Selvom nogle af disse forskelle kan tilskrives private sikkerhedsfirmaers forskellige operationsvilkår, er et vist harmoniseringsniveau dog ikke desto mindre ønskeligt for at sikre den faglige kvalitet og den fri bevægelighed. I et forsøg på at skabe grundlæggende minimumsstandarder på området har arbejdsmarkedets parter i sektoren, CoESS og UNI Europa, udarbejdet en fælles undervisningsvejledning, der kunne fungere som et udgangspunkt på området uden at udhule nogen som helst mere detaljerede bestemmelser i nogen medlemsstats lovgivning.

Hvad angår reglerne for anvendelse af tjenestevåben og -hunde, varierer bestemmelserne igen betydeligt fra land til land. Selvom kulturelle forskelle må respekteres fuldt ud, f.eks. med hensyn til hvorvidt private sikkerhedsvagters anvendelse af våben kan accepteres, er der dog alligevel behov for at udvikle fælles standarder for situationer, hvor våben kan anvendes, og for det grundlæggende uddannelsesniveau, der kræves af våbenbærende sikkerhedsvagter, for at undgå modstridende bestemmelser.

Endelig bør man ikke se bort fra den virkning, arbejdsvilkårene har på motiveringen af personalet og på kvaliteten af den service, der udbydes. Tjenester, der kun tilbydes på grundlag af den laveste pris, løber en risiko for at medføre en sænkning af arbejdsvilkårene og undervisningsstrukturerne og skaber dermed en risiko for sikkerheden. Det er derfor vigtigt, at der indføres grundlæggende minimumsstandarder for sundhed og sikkerhed og det maksimale antal arbejdstimer. Derudover har arbejdsmarkedets parter i fællesskab arbejdet på en vejledning og en bevidstgørende kampagne med henblik på at opfordre til, at man vælger den udbyder, der er "økonomisk mest fordelagtig" frem for den, der tilbyder den laveste pris.